

Datum van inontvangstneming : 16/12/2022

Zaak C-693/22

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

10 november 2022

Verwijzende rechter:

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

3 november 2022

Verzoekende partij:

I. sp. z o.o.

Verwerende partij:

M.W.

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Beroep ingesteld bij de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (rechter in eerste aanleg Warschau, Polen) door verzoekster I. tegen verweerder M.W. wegens de betaling van een bedrag van 59 040 PLN, vermeerderd met rente.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Op grond van artikel 267 VWEU verzoekt de verwijzende rechter om uitlegging van artikel 5, lid 1, onder a), junctis artikel 6, lid 1, onder a), c) en e), en artikel 6, lid 3, van verordening 2016/679.

Prejudiciële vragen

Moet artikel 5, lid 1, onder a), junctis artikel 6, lid 1, onder a), c) en e), en artikel 6, lid 3, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening

gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1, zoals gewijzigd) aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die in het kader van een procedure van gedwongen tenuitvoerlegging de verkoop toestaat van een databank in de zin van artikel 1, lid 2, van richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken (PB 1996, L 77, blz. 20, zoals gewijzigd), welke databank bestaat uit persoonsgegevens wanneer de personen op wie die gegevens betrekking hebben niet met een dergelijke verkoop hebben ingestemd?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1), zoals gewijzigd: artikel 5, lid 1, onder a), artikel 6, lid 1, onder a), c), en e), en artikel 6, lid 3.

Richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken (PB 1996, L 77, blz. 20), zoals gewijzigd: artikel 1, lid 2.

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (wet van 15 september 2000 houdende het Poolse wetboek inzake handelsvennootschappen, Dz.U. van 2022, volgnr. 1467; hierna: „wetboek handelsvennootschappen”:

Artikel 299

„§ 1. Indien tenuitvoerlegging tegen de vennootschap geen effect sorteert, zijn de leden van de raad van bestuur hoofdelijk aansprakelijk voor de verplichtingen van de vennootschap.

§ 2. Een lid van de raad van bestuur kan zich van de in lid 1 bedoelde aansprakelijkheid bevrijden indien hij bewijst dat tijdig een faillissementsaanvraag is ingediend of dat tegelijkertijd een beslissing over de inleiding van een herstructureringsprocedure of over de goedkeuring van een akkoord in de procedure tot goedkeuring van een akkoord is genomen, of dat het niet indienen van een faillissementsaanvraag niet aan hem te wijten is, of dat ondanks het niet indienen van een faillissementsaanvraag en het niet nemen van een beslissing over de inleiding van een herstructureringsprocedure of het niet goedkeuren van een akkoord in de procedure tot goedkeuring van een akkoord, de schuldeiser geen schade heeft geleden.”

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (wet van 17 november 1964 houdende het Poolse wetboek van burgerlijke rechtsvordering; Dz.U. van 2021, volgnr. 1805, en latere wijzigingen; hierna: „wetboek burgerlijke rechtsvordering”):

„Artikel 235, lid 2

§ 1. De rechter kan meer in het bijzonder bewijsmateriaal buiten beschouwing laten:

[...]

dat bedoeld is om een feit aan te tonen dat onbetwist is, niet relevant is voor de uitkomst van de zaak of bewezen is overeenkomstig de vordering van de verzoeker;

Artikel 767 [Klacht tegen het optreden van een gerechtsdeurwaarder].

§ 1. Tenzij de wet anders bepaalt, kan tegen handelingen van gerechtsdeurwaarders beroep worden ingesteld bij de Sąd Rejonowy. Er kan eveneens beroep worden ingesteld wanneer de gerechtsdeurwaarder nalaat een handeling te verrichten. Het beroep wordt behandeld door de rechter van het rechtsgebied waar het deurwaarderskantoor gelegen is.

[...]

Artikel 796 [Inleiden van gerechtelijke tenuitvoerlegging].

§ 1. Een verzoek tot het inleiden van een tenuitvoerleggingsprocedure wordt ingediend bij de rechter of de deurwaarder, naargelang van de bevoegdheid. Het verzoek aan de deurwaarder kan op een officieel formulier worden ingediend.

[...]

Artikel 799 [Verschillende tenuitvoerleggingsmethoden; opschorting van gerechtelijke tenuitvoerleggingsprocedures].

§ 1. Met een verzoek tot inleiding van de tenuitvoerlegging of een verzoek tot ambtshalve tenuitvoerlegging kan de tenuitvoerlegging volgens alle toegestane methoden plaatsvinden, met uitzondering van de tenuitvoerlegging op onroerende goederen [...].

[...]

Artikel 831

§ 1. Zijn niet onderworpen aan tenuitvoerlegging:

[...]

niet-overdraagbare rechten, tenzij de overdraagbaarheid bij overeenkomst is uitgesloten en het onderwerp uitvoerbaar is of de uitoefening van het recht aan iemand anders kan worden toevertrouwd;

Artikel 911

§ 1. Voldoening van de schuldeiser uit het in beslag genomen recht vindt plaats uit de inkomsten, indien het in beslag genomen recht inkomsten genereert, of uit de realisatie of verkoop van het recht.”

Ustawa z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (wet van 22 maart 2018 betreffende gerechtsdeurwaarders, Dz.U. van 2022, volgnr. 1168, en latere wijzigingen; hierna: „gerechtsdeurwaarderswet”):

„Artikel 3

1. De deurwaarder is een overheidsinstantie voor het verrichten van werkzaamheden in het kader van tenuitvoerleggings- en conservatoire procedures. Deze werkzaamheden worden verricht door een gerechtsdeurwaarder, behoudens de bij de wet bepaalde uitzonderingen.

[...]

Artikel 9

1. Een deurwaarder mag niet weigeren gevolg te geven aan een verzoek tot: inleiding van een gedwongen tenuitvoerlegging:

[...]

- waarvoor hij overeenkomstig de bepalingen van het [wetboek burgerlijke rechtsvordering] bevoegd is.

Artikel 31

1. De schuldvorderingen die zijn ingevorderd vanaf een bankrekening, een rekening geopend door een coöperatieve spaar- en kredietkas of een rekening bij de makelaarsinstelling, verkregen ten gevolge van een eerste storting door de schuldenaar van de schuldvordering, zendt de gerechtsdeurwaarder ten vroegste 7 dagen en uiterlijk 14 dagen na ontvangst van de schuldvordering aan de schuldeiser. [...].

[...]”.

Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (wet van 27 juli 2001 betreffende de bescherming van databanken, Dz.U. van 2021, volgnr. 386; hierna: „wet betreffende de bescherming van databanken”):

„Artikel 1

Databanken vallen onder de bescherming van de wet, ongeacht de bescherming die krachtens de wet van 4 februari 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten (Dz.U. van 2019, volgnr. 1231 en van 2020, volgnr. 288) wordt verleend aan databanken die de kenmerken van een werk vertonen.

Artikel 2

1. In de zin van de wet wordt verstaan onder:

databank: een verzameling gegevens of enig ander materiaal en elementen die volgens een bepaalde systematiek of methode zijn verzameld, afzonderlijk toegankelijk zijn met om het even welk middel, ook langs elektronische weg, en die een substantiële investering vergen, zowel kwalitatief als kwantitatief, om de inhoud ervan samen te stellen, te controleren of te presenteren,

[...]

Artikel 5 [...]

de fabrikant is een rechtspersoon, die is opgericht in overeenstemming met de wetgeving van een lidstaat [van de Unie] of lidstaten van de Europese Vrijhandelsovereenkomst (EVA) - partijen bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte [(EER)], die hun statutaire zetel en hoofdvestiging hebben op het grondgebied van de Europese Gemeenschap [(EG)] of lidstaten van de [EVA] - partijen bij de [EER] Overeenkomst; indien de fabrikant alleen zijn statutaire zetel op het grondgebied van de [EG] of lidstaten van de [EVA] - partijen bij de [EER] Overeenkomst heeft, moeten zijn activiteiten wezenlijk en langdurig verbonden zijn met de economie van een lidstaat [van de Unie] of lidstaten van de [EVA] - partijen bij de [EER] Overeenkomst;

Artikel 6

1. De fabrikant van de databank heeft een exclusief en overdraagbaar recht om de gegevens op te vragen en het geheel of een in kwalitatief of kwantitatief opzicht aanzienlijk deel te hergebruiken.”

Korte uiteenzetting van de feiten in het hoofdgeding en argumenten van partijen

- 1 Onbetwist is dat verzoekster I. een opeisbare vordering heeft op de vennootschap NMW (die een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid is met zetel te W.) en dat verweerder M.W. sinds de oprichting van die vennootschap lid is van de raad van bestuur ervan. Er bestaat echter onenigheid over de datum waarop verweerder de raad van bestuur heeft verlaten.

- 2 Aangezien de tenuitvoerleggingsprocedure op basis van het vermogen van de onderneming NMW eindigde met een besluit van de deurwaarder om de tenuitvoerlegging te staken omdat de onderneming geen vermogen had, heeft verzoekster I. in deze zaak een vordering ingesteld tegen verweerder M.W. tot betaling van 59 040 PLN met rente, op grond van artikel 299, lid 1, van het wetboek handelsvennootschappen, dat voorziet in de aansprakelijkheid voor schadevergoeding van een lid van de raad van bestuur van een onderneming-schuldenaar wanneer het niet mogelijk is om de schulden uit het vermogen van de onderneming te voldoen.
- 3 Verweerder M.W. heeft geconcludeerd tot verwerping van het beroep op grond dat NMW beschikte en nog steeds beschikt over een vermogen waaruit verzoekster I. haar vordering kon voldoen, te weten roerende goederen (kantooruitrusting), vorderingen op derden, rechten die beschermd zijn door een handelsmerk, broncode van de software voor online aankopen die verbonden is met de quasi-cashback dienst (platforma M.) en twee databanken van de gebruikers van dit platform. Bovendien verwees hij naar de in artikel 299, lid 2, van het wetboek handelsvennootschappen genoemde gronden die zijn aansprakelijkheid uitsluiten.
- 4 In de loop van het proces werd het meeste bewijsmateriaal aangevoerd. Het voorstel van bewijs waarmee verweerder wilde aantonen dat was voldaan aan de voorwaarden van artikel 299, lid 2, van het wetboek handelsvennootschappen, werd echter niet aanvaard. De rechter oordeelde dat het betoog dat verweerder niet aansprakelijk was voor de huidige operaties van de vennootschap, niet kon leiden tot afwijzing van de vordering.
- 5 In dit stadium vroeg de nationale rechter zich af of de aan de onderneming NMW toebehorende databank voorwerp van tenuitvoerlegging kan zijn, aangezien deze de persoonsgegevens van honderdduizenden gebruikers van het platform M bevat. Verweerder M.W. voert aan dat de overdraagbaarheid van dit vermogensrecht wordt gewaarborgd door de relevante wetsbepalingen inzake bescherming van databanken. In de loop van het proces werden er daarentegen geen argumenten of bewijzen aangevoerd waaruit bleek dat de cliënten, door hun gegevens aan de databank ter beschikking te stellen, instemden met de verwerking ervan in de vorm van terbeschikkingstelling aan derden, buiten het M-platform om.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 6 Het oordeel in de onderhavige zaak hangt af van de vaststelling of de onderneming-schuldenaar, waarvan verweerder M.W. lid van de raad van bestuur was, activa bezat of nog steeds bezit waaruit verzoekster I. haar vordering zou kunnen voldoen, aangezien overeenkomstig artikel 299, lid 1, van het wetboek handelsvennootschappen de aansprakelijkheid van verweerder slechts ontstaat in geval van ondoeltreffende tenuitvoerlegging uit het vermogen van de onderneming-schuldenaar. De enige kans om de schuldvordering van verzoekster

te voldoen is via een tenuitvoerleggingsprocedure, waarbij de activa van de onderneming-schuldenaar aan een derde worden verkocht. Tegelijkertijd moet verweerder aantonen dat die mogelijkheid reëel is, in die zin dat met een hoge mate van waarschijnlijkheid kan worden aangenomen dat, indien de schuldeiser (verzoekster) de tenuitvoerleggingsprocedure op het betrokken vermogensonderdeel had gericht, de tenuitvoerlegging succesvol zou zijn geweest. Een positief antwoord op deze vraag leidt tot afwijzing van de vordering. Vóór de instelling van het beroep in de onderhavige zaak heeft er een dergelijke tenuitvoerlegging plaatsgevonden en deze is niet succesvol gebleken. Dit sluit echter niet het recht van verweerder uit om zich in deze procedure te verdedigen en aan te tonen dat de beslissing om de tenuitvoerleggingsprocedure te staken geen feitelijke grondslag had. Verweerder M.W. wees op verschillende activa, waarbij alleen de MAM-software en de databanken (volgens de stellingen van verweerder) een waarde hebben die hoger is dan het bedrag van de vordering van verzoekster I. Bovendien zal hun waarde ook de waarde van de met deze fabrikanten verbonden handelsmerken beïnvloeden. De verkoop van het platform alleen zonder het klantenbestand is niet zo aantrekkelijk op de markt als de verkoop van het hele „pakket”.

- 7 Volgens de verwijzende rechter bestaat er twijfel over de vraag of de door de vennootschap NMW gecreëerde databank in de handel mag worden gebracht en dus kan worden overgedragen in het kader van een procedure van gedwongen tenuitvoerlegging. Deze omstandigheid is van wezenlijk belang in de verdediging van verweerder. Bovendien kan het Hof geen deskundigenbewijs inwinnen over de waardering van deze databank, aangezien artikel 235, lid 1, punt 2, van het wetboek burgerlijke rechtsvordering de bewijsvoering verbiedt zonder dat eerst is vastgesteld dat deze relevant is voor de zaak.
- 8 Met deze prejudiciële vraag wordt beoogd de verhouding te bepalen tussen de beperkingen op de verwerking van persoonsgegevens die zijn vastgesteld bij verordening 2016/679 en de bevoegdheid om over de databank te beschikken op grond van richtlijn 96/9 en het nationale recht, met inbegrip van het recht om de databank te verkopen in de loop van een tenuitvoerleggingsprocedure.
- 9 De wet betreffende de bescherming van databanken, waarbij richtlijn 96/9/EG in het nationale recht is omgezet, gaat ervan uit dat databanken beschermd moeten worden (artikel 1 van deze wet en artikel 1, lid 2, van richtlijn 96/9/EG) en dat de fabrikant (artikel 1, lid 1, punt 3, van de wet betreffende de bescherming van databanken) het exclusieve en overdraagbare recht heeft om de gegevens op te vragen en deze in hun geheel of voor een wezenlijk deel, naar kwaliteit of kwantiteit, opnieuw te gebruiken (artikel 6 van de wet betreffende de bescherming van databanken). In de richtlijn is bepaald dat dit recht kan worden overgedragen (artikel 7, lid 3, juncto artikel 7, lid 1, van de richtlijn).

Het recht van de fabrikant van de databank is een nieuw intellectueel eigendomsrecht, dat geen auteursrecht is. Het is een vermogensrecht, van absolute aard, dat erga omnes geldt en kan worden overgedragen. Tegen elk

vermogensrecht kan een tenuitvoerleggingsprocedure worden ingesteld, tenzij een uitdrukkelijke bepaling dit uitsluit. De Poolse wetgever heeft geen bepalingen vastgesteld die de tenuitvoerlegging op de in dit geding aan de orde zijnde databank verbieden. Hoewel de gerechtsdeurwaarder niet de fabrikant van de databank is, vloeit zijn bevoegdheid om over de databank te beschikken voort uit het feit dat de fabrikant tegen wie de tenuitvoerleggingsprocedure is ingeleid, het recht heeft over de databank te beschikken. In de regel zou een deurwaarder niet over de databank kunnen beschikken indien het recht niet overdraagbaar is in de zin van de relevante bepalingen (artikel 831, lid 1, punt 3, van het wetboek burgerlijke rechtsvordering).

In het onderhavige geval is vastgesteld dat de databank van de onderneming NMW (de fabrikant) voldoet aan de voorwaarden voor toekenning van bescherming op grond van de wet bescherming persoonsgegevens en richtlijn 96/9. Zij bevat persoonsgegevens van honderdduizenden gebruikers (artikel 4, lid 1, van verordening 2016/679). De enige mogelijke manier om een tenuitvoerlegging uit te voeren op een dergelijke databank is de verkoop ervan, aangezien de databank momenteel geen inkomsten genereert (artikel 6 van het wetboek burgerlijke rechtsvordering). Terzijde wijst de verwijzende rechter erop dat, gelet op hetgeen partijen hebben aangevoerd, de betrokken databank niet de in artikel 9 van verordening 2016/679 bedoelde gegevens bevat.

- 10 Naar het oordeel van de verwijzende rechter voldoet de verkoop van de databank aan de definitie van „verwerking” in de zin van artikel 4, lid 2, van verordening 2016/679, aangezien deze verkoop rechtstreeks leidt tot het „ter beschikking stellen” van de gegevens aan een derde, namelijk de verkrijger. De verkoop van de databank in de loop van een tenuitvoerleggingsprocedure valt niet onder de werkingssfeer van de in artikel 2, lid 2, van verordening 2016/679 genoemde uitzonderingen. Volgens de verwijzende rechter wordt de gerechtsdeurwaarder de verwerkingsverantwoordelijke van een dergelijke databank voor de duur van de tenuitvoerleggingsprocedure (artikel 4, lid 7, van verordening 2016/679), aangezien hij degene is die de verkoopprocedure uitvoert, de verplichting heeft om dit vermogensonderdeel te beveiligen en er dus ook verantwoordelijk voor is dat de gegevens in overeenstemming met de wet worden verwerkt [artikel 5, lid 1, onder a), en lid 2, van verordening 2016/679].
- 11 De gegevensverwerking is slechts rechtmatig indien - en voor zover - aan ten minste een van de in artikel 6 van verordening 2016/679 beschreven voorwaarden is voldaan.

In de zaak is geen bewijs verzameld waaruit blijkt dat de betrokkenen van de in de databank verzamelde persoonsgegevens ermee hebben ingestemd dat hun gegevens aan derden worden doorgegeven, buiten de activiteiten van het platform M om, of om die gegevens in de loop van de tenuitvoerleggingsprocedure te verkopen, hetgeen uit het oogpunt van de nationale procedureregels tot de conclusie leidt dat er geen sprake is van een dergelijke toestemming. Toestemming voor de verwerking van gegevens voor het gebruik van de

functionaliteiten van dit platform houdt geen toestemming in voor de verwerking voor alle mogelijke doeleinden of voor het delen van gegevens met om het even welke entiteit. De toestemming (artikel 4, lid 11, van verordening 2016/679) voor verwerking moet de omvang van die verwerking, dat wil zeggen het specifieke doel [artikel 6, lid 1, onder a), van verordening 2016/679] specificeren.

Verordening 2016/679 stelt geen absoluut beginsel vast om te voorkomen dat gegevens zonder hun toestemming met derden worden gedeeld. In het onderhavige geval moet de mogelijkheid om de voorwaarde van artikel 6, lid 1, onder f), van verordening 2016/679 in te roepen, worden uitgesloten, aangezien deze niet kan worden ingeroepen door overheidsinstanties bij de uitvoering van hun taken, en de gerechtsdeurwaarder een dergelijke instantie is. De onderhavige situatie voldoet ook niet aan de voorwaarden van artikel 6, lid 1, onder b) en d), van verordening 2016/679.

Bijgevolg kan de enige mogelijkheid tot tenuitvoerlegging op een dergelijke databank worden gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder c) en e), van verordening 2016/679.

- 12 Artikel 6, lid 1, onder c), van verordening 2016/679 bepaalt dat de verwerking van persoonsgegevens is toegestaan wanneer zij noodzakelijk is om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust. Er moet dus een wetsbepaling zijn die de betrokken entiteit opdraagt in een bepaalde richting (doel) te handelen/na te laten te handelen. Artikel 6, lid 3, onder a) en b), van verordening 2016/679 verduidelijkt dat de grondslag voor de in lid 1, onder c), bedoelde verwerking moet worden bepaald door het Unierecht of door het recht van de lidstaat waaronder de verwerkingsverantwoordelijke valt.

Volgens de verwijzende rechter was in een dergelijke grondslag voor de verwerking van in een databank opgenomen persoonsgegevens voorzien in de nationale wetgeving, te weten de artikelen 796, lid 1, 799, lid 1, eerste volzin, van het wetboek burgerlijke rechtsvordering en artikel 3, lid 1, en artikel 9, lid 1, punt 1, van de gerechtsdeurwaarderswet, waaruit blijkt dat een gerechtsdeurwaarder als openbaar ambtenaar niet kan weigeren het verzoek tot gedwongen tenuitvoerlegging in te willigen en dat het verzoek de gedwongen tenuitvoerlegging gelast op alle goederen van de schuldenaar, met inbegrip van de databank.

Relevant is ook het doel van de verwerking van persoonsgegevens, dat naar het oordeel van de verwijzende rechter in het nationale recht voortvloeit uit artikel 911 van het wetboek burgerlijke rechtsvordering, dat de gerechtsdeurwaarder het recht geeft het gegevensbestand te verkopen en bijgevolg de uit deze tenuitvoerlegging verkregen geldsom over te maken aan de schuldeiser (artikel 31, lid 1, eerste zin, van de gerechtsdeurwaarderswet). De verkoop maakt deel uit van de uitvoering van het verzoek om tenuitvoerlegging. Zonder beschikbaarstelling van de in de databank opgenomen persoonsgegevens is verkoop ervan niet mogelijk, aangezien de verkoop altijd de overdracht van het

betrokken vermogensonderdeel aan de koper inhoudt. Om de doeltreffendheid van deze regeling te waarborgen, is ook een bijzonder rechtsmiddel ingevoerd dat kan worden ingesteld indien de deurwaarder deze taak niet vervult (artikel 767, lid 1, van het wetboek burgerlijke rechtsvordering).

Artikel 6, lid 3, in fine, van verordening 2016/679 bepaalt echter dat „het lidstatelijke recht moet beantwoorden aan een doelstelling van algemeen belang en [...] evenredig [moet] zijn met het nagestreefde gerechtvaardigde doel”.

De twijfel van de verwijzende rechter vloeit voort uit het feit dat tenuitvoerleggingsprocedures naar hun aard worden gevoerd om aan de vorderingen van een bepaalde entiteit te voldoen en niet in het algemeen belang. Hoewel de wetgeving de mogelijkheid van gezamenlijke tenuitvoerlegging door verschillende entiteiten niet uitsluit, is de essentie ervan gericht op de bescherming van het individuele belang en niet van het collectieve belang. Anderzijds dient de garantie dat een schuldeiser een in naam van de Republiek Polen gegeven rechterlijke beslissing daadwerkelijk ten uitvoer kan leggen, het vertrouwen van de burgers in de staat te versterken en is het in het algemeen belang van de rechtsbedeling, dat als een soort algemeen belang kan worden beschouwd.

Zelfs in de veronderstelling dat aan de voorwaarde van het „algemeen belang” is voldaan, is de verwijzende rechter van oordeel dat de evenredigheid van de vastgestelde maatregel met het gestelde doel twijfelachtig is. In dit verband wijst de verwijzende rechter op de risico's die aan een dergelijke executieverkoop verbonden zijn. Welnu, er zijn geen bepalingen van nationaal recht die subjectieve beperkingen ten aanzien van de koper van de databank zouden invoeren; de enige voorwaarde is het bezit van volledige handelingsbekwaamheid. Dit betekent dat de verkrijger ook een niet-EU-entiteit zou kunnen zijn, wat niet garandeert dat de voorwaarden die in verordening 2016/679 zijn neergelegd voor de verwerking van persoonsgegevens, worden nageleefd, of de Schatkist, wat ertoe zou kunnen leiden dat overheidsinstanties een reeks informatie over hun burgers verwerven die verder gaat dan wat nodig is voor de uitvoering van de taken die de overheid uitvoert. Ook kan men zich afvragen of het belang van de schuldeiser, voor wie uitwinning uit de gegevensbank het enige middel is om het hem verschuldigde geld te verkrijgen, of het belang van tienduizenden of misschien honderdduizenden personen wier persoonsgegevens aan de hoogste bieder zullen worden overgedragen, belangrijker is. Het is niet duidelijk volgens welke criteria deze beoordeling moet worden uitgevoerd.

- 13 Analoge twijfels kunnen worden geuit op basis van artikel 6, lid 1, onder e), van verordening 2016/679, dat de verwerking van gegevens toestaat indien deze noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen.

Het is voor de verwijzende rechter de vraag of de tenuitvoerlegging kan worden aangemerkt als een „taak van algemeen belang”. Het is ook de vraag of een deurwaarder die de tenuitvoerlegging uitvoert, openbaar gezag uitoefent, hoewel moet worden opgemerkt dat artikel 3 van de gerechtsdeurwaarderswet de deurwaarder de status van overheidsinstantie toekent. Hoe dan ook zijn de in artikel 6, lid 3, in fine 6, van verordening 2016/679 genoemde beperkingen ook op dit punt van toepassing.

- 14 Een laatste twijfel betreft de verhouding tussen verordening 2016/679 en richtlijn 96/9 en de bepalingen van de wet bescherming persoonsgegevens ter uitvoering van die richtlijn, te weten de vraag of de persoonsgegevens die zijn opgenomen in een in de richtlijn bedoelde databank niet worden beschermd op grond van de beginselen van artikel 6 van verordening 2016/679. De essentie van het in de EU-rechtsorde ingevoerde recht sui generis op een databank is de mogelijkheid om gegevens te downloaden en te hergebruiken. Een negatief antwoord op deze vraag kan er namelijk toe leiden dat de fabrikant van de databank het recht wordt ontnomen om de gegevens aan derden ter beschikking te stellen (hergebruik).